

SOS mod Racisme
Nørre Allé 7, 2200 Kbh. N.
sos@sosmodracisme.dk
www.sosmodracisme.dk

København d. 9. maj 2014

SOS mod Racisme takker for det tilsendte udkast til ændring af Udlændingeloven.

Lovforslaget lempet kort fortalt muligheden for børn og unge for at få genoptaget en ansøgning om opholdstilladelse i Danmark i en bestemt tidsperiode, hvis ansøgningen har været afvist eller umuliggjort af, at de har haft ulovligt ophold her i landet en periode, eller hvis de har vist sig at have en god "integrationsevne", selv om det ikke har passeret med Justitsministeriets / Udlændingestyrelsens forhåndsopfattelser af, hvem der måtte antages at ville have gode integrationsevner.

Vi betragter lovforslaget som en – omend meget snæver – lempelse af Udlændingeloven, og vi ønsker enhver fornuftig lempelse af Udlændingeloven velkommen.

Vi mener dog grundlæggende, at Udlændingeloven er en skændsel for Danmark, og at Udlændingeloven nærmest gør udlændinge uden for EU og EØS/Schweitz retsløse i Danmark. Loven har først og fremmest til hensigt at spærre for indvandring og flugt til Danmark. Dette for at sikre at Danmark ikke får øgede udgifter til indvandrere og flygtninge, og at befolkningen ikke får ændret opfattelsen af, hvad der er dansk og Danmark igennem en øget indvandring gennem arbejdsimmigration, familiesammenføring eller flugt fra andre lande.

Ydermere er Udlændingeloven fuldstændig uoverskuelig og præget af de mange og hyppige ændringer, tillægsparagraffer, samt andre restforskrifter i tilknytning hertil. På det seneste har man dog heldigvis også fjernet nogle de allermest barokke vildskud såsom pointsystemet ved ægtefællesammenføringer, hvilket vi anerkender regeringen og dens forligspartier for.

Det danske ønske om, at så få udlændinge som muligt skal have opholdstilladelse i Danmark, medfører hver dag tragedier – samt en masse besvær og rejser med ophold i andre lande for dansk-udenlandske ægtepar, hvor den herboende ikke er fra EU el. EØS/Schweitz. Det medfører også tragedier fx for børn, der bor i Afrika, og hvor forælderen i Afrika er død eller ikke kan varetage forsørgelsen af børnene, og hvor børnene er henvist til at spise nådsens brød af et fjernere familiemedlem. Og for asylbørn, hvis barndom er forsvundet under 10 års ophold med psykisk syge forældre i det danske asylsystem.

Ansvar for sådanne tragedier lægges med ordene: integration, integrationsegnet og integrationsevne og -vilje og intentioner om integration på barnets forældre. Dette går i høj grad igen i lovforslaget og bemærkningerne hertil. Det er et misbrug af ordet integration, som jo egentlig betyder at gøre et hele af enkeltdele, eller i denne sammenhæng: at de udlændinge, der kom til Danmark, kunne beholde vigtige dele af det, de medbragte, men også skulle indoptage væsentlige dele af dansk levevis, således at de ville kunne indgå med retter og pligter som en del af det danske samfund.

Men det danske samfund har med Udlændingeloven og øvrige retsfor skrifter i høj grad forhindret integration, og forhindret asylbørn i at få et familieliv, en brugbar skoleuddannelse og i at blive en del af det danske samfund. Dette også selv om man ved to lovændringer har lappet lidt på forholdene ved at finde nogle familieboliger til nogle af de hårdest ramte børnefamilier uden for asylcentrene.

Asyldbørn bliver stadig isoleret mest muligt fra det danske samfund, og har fortsat ikke en ret til at bruge folkeskolen, selv om de har undervisningspligt, og risikerer tværtimod at blive udsat for et utal af flytninger og voldsomt stressende begivenheder, såsom fængsling af faderen, at måtte gå under jorden, etc.. Nogle børn i asylsystemet har fået lov til at gå i Folkeskolen, men en stor del har fortsat ikke. Med S – R- SF-regeringens tiltrædelse i 2011, begyndte man i starten at erstatte ordet "integration" med "inklusion". "Inklusion" kan netop ikke kun være den enkeltes ansvar, men er i høj grad samfundets – såvel civilsamfundets som myndighedernes ansvar.

Men Udlændingeloven og det fremsatte lovforslag og bemærkningerne hertil bruger fortsat ordet integration i den retning, at integration er den enkelte udlændings ansvar (dvs. ved børnene: udelukkende forældrenes ansvar) . **Men reelt må integration omfatte et delt ansvar mellem udlændinge og det danske samfund.** Hvordan skal børnene kunne lære dansk, hvis de ikke må omgås danske børn i folkeskole og daginstitutioner? Og hvis de ikke får ordentlig undervisning i dansk, men hele tiden må gentage de samme dele af undervisningen, fordi centerskolerne jævnligt skal inkludere nye børn, der flyttes dertil fra andre centre?

Lovforslaget er da også helt gennemsyret af denne tanke: **Børn og forældre skal have udvist intentioner og resultater om integration for at få genoptaget deres sag om opholdstilladelse, hvis grunden til afvisning har været mangel på integrationsegnethed.**

Vi har som et eksempel til anskueliggørelse af dilemmaet mellem inklusion og integration erstattet "integration" med "inklusion", og "integrere" med "inkludere" i lovforslaget og dets bemærkninger, og vedføjet det som et selvstændigt word-dokument.

En bemærkning til lovforslaget (Side 16 øverst, i lovudkastet) giver anledning til skepsis:

"Det påhviler udlændingen at godtgøre, at centrum for udlændingens liv samlet set har været i Danmark i perioden. Der er ingen begrænsning i arten af de oplysninger og dokumenter, der kan fremlægges til belysning heraf. Der vil være tale om en konkret bevismæssig vurdering af alle de oplysninger og den dokumentation, som udlændingen fremlægger."

Hvordan skal man kunne bevise eller godtgøre, at man har levet i Danmark, hvis man fx har levet "under jorden" i en periode, idet man har frygtet at blive tvangsudvist, og ikke må røbe, hvis nogen evt. har huset én, fordi det så vil kunne bringe dem i risiko for straf?

Samtidig må udlændingen jo heller ikke have været forsørget af Udlændingestyrelsen efter §42, stk 2:

"Det foreslås i stk. 2, nr. 3, at det stilles som betingelse for genoptagelse, at udlændingen ikke efter det fyldte 18. år har fået dækket udgifter til underhold i medfør af udlændingeloven § 42 a, stk. 2."

Det betyder formentlig, at alle børn og unge, der er asylsøgende og har været understøttet af Udlændingestyrelsen reelt vil være udelukket fra at genansøge om optagelse af deres sag, men samtidig ikke vil have mulighed for at fremlægge nogen beviser, hvis de har været gået "under jorden" og understøttet af andre? Det samme kan gøre sig gældende med familiesammenførte, hvor den ene forælder har fået et bidrag fra det offentlige, fx kompensation for arbejdsskade. Vil der overhovedet være børn og unge tilbage, der bliver omfattet af den foreslåede lovændring?

Vi synes, at politikerne skulle gå en anden vej! I stedet for at lave lovgivning ud fra enkeltsager som har fået opmærksomhed i pressen, vil vi foreslå, at man begynder med at gennemgå Udlændingeloven samt

diverse cirkulærer og vejlendinger og praksis i forbindelse hermed, ud fra om Børnekonventionen bliver respekteret. Ligeledes ønsker vi, at Børnekonventionen inkorporeres i dansk lovgivning, og at barnets tarv eller barnets bedste interesse får 1. prioritet i afgørelser om børn. Alle børn op til 18 år skal have ret til familiesammenføring. Barnets og forældrenes integrationsegnethed og integrationsparathed og integrationsvilje bør ikke have indflydelse på afgørelsen, mens barnets rettigheder til at leve sammen med sin familie bør vægtes højt. Vi noterer os, at vi her er i overensstemmelse med Europarådets Menneskerettighedskommissær i hans nylige rapport om menneskerettighederne i Danmark.

Anne Nielsen,
Næstformand, SOS mod Racisme